

به کودکان احترام بگذارید

انسان‌ها ذاتاً علاقه‌مندند که دیگران به آن‌ها احترام بگذارند و این مسئله شامل همه طبقات، از بزرگسال تا خردسال می‌شود. کودکان هم که سرمایه‌های عظیم و ارزنده جامعه‌اند، از این قاعده مستثنا نیستند. به‌خصوص اگر این اکرام و اظهار محبت به آن‌ها در مقابل دیگران باشد.

انسان‌ها ذاتاً علاقه‌مندند که دیگران به آن‌ها احترام بگذارند و این مسئله شامل همه طبقات، از بزرگسال تا خردسال می‌شود. کودکان هم که سرمایه‌های عظیم و ارزنده جامعه‌اند، از این قاعده مستثنا نیستند. به‌خصوص اگر این اکرام و اظهار محبت به آن‌ها در مقابل دیگران باشد.

احترام به دیگران، یکی از عوامل مهم در جذب و اطاعت آن‌هاست و این مسئله درباره کودکان بیشتر صادق است. اگر پدر و مادری به فرزند خود احترام بگذارند، در تربیت او موفق‌ترند. چون کودکان در این صورت بهتر به سخنان و نصایح والدین خود گوش می‌دهند؛ اگر به شخصیت آن‌ها بی‌احترامی یا توهین شود، این رفتار دشمنی و کینه آن‌ها را به همراه خواهد داشت. در روانشناسی همه رفتارهای انسان یک معنی و توجیه دارد و آن هم فرار از حقارت است. بنابراین اکرام کردن و بزرگ دانستن، همه تربیت خواهد بود. اکرام کردن همان رفتاری است که به موجب آن احساس بزرگ و محترم بودن در فرد پدید می‌آید و در او باور خوبی نسبت به خودش ایجاد می‌شود و محصولات شیرینی چون عزت و اعتماد به نفس به بار می‌آورد.

حال اگر می‌خواهید فرزند خود را بسیار متشخص و با اعتماد به نفس بار بیاورید کاملاً جدی و مثل یک انسان بزرگ و محترم با او رفتار کنید. به‌طور مثال وقتی وارد خانه می‌شوید همان‌گونه که با همسران سلام و احوالپرسی می‌کنید با کودک‌تان هم احوالپرسی کنید. وقتی نام او را صدا می‌زنید اسمش را کامل و محترمانه صدا بزنید. حتی وقتی که قصد تنبیه یا دعوا کردن او را دارید از هر گونه اقدامی که موجب تحقیر و خجالت کشیدن او شود خودداری کنید. تنبیه بدنی به شدت موجب تحقیر انسان می‌شود. در اغلب موارد آنچه موجب گریه کودک می‌شود درد حاصل از تنبیه نیست بلکه درد حاصل از حقارت است. بنابراین هرگز رفتاری از خود بروز ندهید که موجب تحقیر او شود.

فرزندان والدینی که به کودک خود بی‌احترامی نمی‌کنند، اعتماد به نفس بیشتری دارند. بنابراین هرگز کودک خود را با دیگران مقایسه نکنید. همیشه سعی کنید فرزندتان خود را همان‌گونه که هستند، یعنی با نقاط قوت و ضعفی که دارند، بپذیرید. همواره آنان را در ارتقای نقاط قوت و اصلاح نقاط منفی حمایت کنید. این یکی از بهترین شیوه‌های احترام گذاشتن به آنهاست. دین ما، توجه به نیازهای معنوی و تأمین احتیاجات روانی کودک را به طرز ظریفی پیش بینی کرده است. از این روست که تکریم و رعایت احترام کودک به عنوان یک حق مسلم بر عهده والدین و دیگران، مورد تأکید قرار گرفته است. زیرا که دوره کودکی مهم‌ترین دوره زندگی انسان و دوره شکل‌پذیری و اثرپذیری اوست. هر چه در کودکی در قالب انسان ریخته می‌شود شخصیت فردی او را می‌سازد.

پیام‌ها و نتایج اکرام کودکان

احترام به کودک یکی از عوامل مهم در رشد شخصیت کودک است که او را فردی با شخصیت، مسئولیت‌پذیر، دارای اعتماد به نفس قوی و خلاق می‌گرداند، تصور مثبتی از خویش‌نمایی پیدا می‌کند و روح شرافت و بزرگواری را در کودک پرورش می‌دهد. یکی از علل اساسی اختلالات رفتاری کودکان، فقدان محبت و احترام کافی از ناحیه والدین است.

پیامبر اکرم (ص) عملاً احترام زیادی برای کودکان و نوجوانان قایل بودند. رفتارها، عملکرد و شیوه‌های برخورد ایشان با کودکان و نوجوانان بهترین الگوی رفتاری برای خانواده‌هاست. اگر مردم به شیوه ایشان در برخورد با کودکان و نوجوانان عمل کنند، از بسیاری اختلالات و مشکلات روحی و روانی کودکان و نوجوانان پیشگیری خواهد شد.

شیوه‌های عملی تکریم کودکان و نوجوانان مانند سلام کردن، همبازی شدن، هم‌صحبت شدن و ... راهنمای خوبی برای همه والدین است.

منبع: روزنامه اطلاعات